

Albert Camus, *Dżuma*
Odpowiedzi do sprawdzianu 2

Nr zad.	Przykładowa odpowiedź	Liczba punktów
1.	a) Narratorem jest Bernard Rieux, lekarz, mieszkaniec Oranu. Nazywa siebie kronikarzem zarazy. Uważa, że wykonuje pracę historyka, chce przemawiać w imieniu wszystkich, przyjmuje ton obiektywnego świadka.	0–1
	b) Pierwszymi oznakami dżumy były wychodzące z piwnic na ulice i zdychające tam szczury.	0–1
	c) Akcja powieści rozpoczyna się w kwietniu, a kończy w lutym roku następnego.	0–1
2.	a) Mieszkali w jednym domu. Grand ratuje Cottarda i opiekuje się nim po jego próbie samobójczej.	0–1
	b) Obaj postanowili walczyć z dżumą ze świadomością, że walka ta jest beznadziejna – doktor Rieux jako lekarz, a Tarrou organizując oddziały sanitarne. Stali się przyjaciółmi, dobrze się rozumieli. Ich poglądy łączy postawa buntu, niezgody na śmierć.	0–1
3.	W pierwszym kazaniu Paneloux powiedział, że przyczyną wybuchu zarazy są grzechy mieszkańców Oranu.	0–1
4.	Powieść pisał Joseph Grand – urzędnik miejski. Podczas dżumy prowadził sumiennie jej statystyki.	0–1
5.	a) o matce doktora Rieux	0–1
	b) Matka Rieux przyjechała do Oranu, aby pod nieobecność chorej żony doktora zająć się jego domem. Wspiera syna, jej cicha i wytrwała obecność oraz macierzyńska miłość dodaje mu sił do walki z dżumą. Kobieta opiekuje się Tarrou w czasie jego choroby, jest wraz z synem przy jego śmierci.	0–1
6.	a) Mały staruszek o określonej porze dnia wychodził na balkon, zwabiał pod niego koty, a następnie na nie pluł. Sprawiało mu to satysfakcję.	0–1
	b) Hiszpan, stary astmatyk pozostający pod opieką doktora Rieux, leży w łóżku i przekłada z jednego garnka do drugiego określoną liczbę ziaren grochu.	0–1
7.	Tarrou obserwował swojego ojca prokuratora w czasie procesu i był świadkiem jego dążenia do skazania oskarżonego na śmierć. Sytuacja ta nim wstrząsnęła i dlatego opuścił dom rodzinny.	0–1
8.	Castel to współpracownik doktora Rieux, starszy i doświadczony lekarz. Nie ucieka przed prawdą, nazywa dżumę po imieniu. Pracuje nad wynalezieniem serum i produkowaniem go do walki z chorobą.	0–1
9.	Cottard cieszy się z izolacji Oranu. Dżuma wstrzymuje jego wyrok i karę więzienia. Rozkwita, ponieważ dżuma stwarza mu możliwość dostatniego i wygodnego życia, sprawia, że nie czuje się samotny.	0–1
10.	Tarrou założył Ochotnicze Oddziały Sanitarne i je prowadził. Pracujący w nich wolontariusze z narażaniem życia starali się ograniczać rozprzestrzenianie się choroby, chronili zdrowych mieszkańców, organizowali izolację chorych, pogrzeby.	0–1
11.	a) doktor Bernard Rieux widziany oczami Jeana Tourru	0–1
	b) Doktor Rieux nie może pogodzić się z istnieniem dżumy. „Walczy przeciw światu takiemu, jaki jest”. Przyjmuje postawę aktywną, walczy z chorobą ze świadomością przegranej. Najważniejsze dla niego jest dobrze wykonywać swój zawód.	0–1
12.	W powieści parabolicznej istnieją dwa poziomy znaczeń: dosłowne i ukryte, które powinno zostać odczytane przez czytelnika utworu. Wiąże się z tym konstrukcja świata przedstawionego. Czas i przestrzeń mają w niej charakter uniwersalny, nie są skonkretyzowane. Postacie i wydarzenia obrazują prawdy ogólne odnoszące się do ludzkiego życia, nie są ważne ze względu na swój indywidualizowany charakter. Narrator zachowuje w niej obiektywność, nie komentuje wydarzeń, nie ocenia postaci, pozostawiając czytelnikowi przestrzeń do jego własnego odczytywania ukazujących w utworze faktów.	0–3
	RAZEM	20 pkt